

меришт. миръ-атъ и спокойствіето отъ които ся
нуждае възвръстятъ ти.»

Сържгата на графъатъ и Аналія, съедини-
ха молбитъ си съ Марія, за да ся приеме тва
предложеніе, нъ не посрѣщнаха никаква против-
ность, защото тва предложеніе застави доста бла-
годарни старити, които мысляха, че ще ся усво-
бодатъ отъ Ада.

Въ таиъ минутъ, младійатъ селачъ, като ся
връщаше отъ горатъ, съ истрѣпеніе искаше да на-
учи причинятъ която е довела въ Селацинѣтъ ка-
ляскъ возенъ отъ четири велико-лепни бѣли коне,
която научи като влезе въ селацинѣтъ, и тосъ-
часъ даде мненіето си съ голѣмъ жалость за раз-
дѣлѣ-тъ му отъ добрити си родители. Всичката му
скръбъ до тогава бѣше да глѣда безпрестанно скръ-
бытъ, които сържгата му имъ причиняваше, и като
помысли че щатъ съ по щасливи другадъ, по ути-
шия малко. Нъ лошавото женище неможеше да скрие
радостътъ си, която усѣщаше като глѣдаше, че
ще ся усвободи отъ умрѣзанигъ и тѣя старя.
Колиниче съ почетъ предъ графъатъ, когото Ма-
рія наричаше превосходий, и каза:

» Наистена, тва е голѣмо благодареніе отъ стра-
на на. Н. превъсходство, и неприлично е да го от-
хвърлити! Увѣрена съмъ, че ще ся утегчатъ мно-
го, като ны приематъ за неблагородни същества.»

» Радвамъ ся много, че позна, повтори младій-
атъ селачъ. Не думахъ ли всѣгда, че щастіето и
благодѣяніето ся отдава на честивитъ, беднитъ и